

ogsaa lægge dem paa fremmede Skibe, som komme hertil, og naar man vil lægge den paa den indenrigske Fart, af hvad Grund skal man da ikke lægge den paa den indenrigske? Hvis der er nogen Nødvendighed for at holde Control, Orden og Polit i dette Forhold, er denne Nødvendighed lige saa fuldt tilstede for Indlandet som for Udlandet. Allerede dette, at man i Loven har gjort den Undtagelse med Hensyn til Sundet, viser klarlig, at Tanken ikke er holdbar. Der er Farten saa hyppig, at det træder frem med fuldstændig Klarhed, at det ikke kan gaae an der at indføre saa bindende Forskrifter, idet det vilde genere Skibsfarten for meget. Man har gjort denne Undtagelse med Hensyn til Sundet, for at undgaae den Gene, det Tids- og Pengetab, der vilde opstaae, hvis disse Forskrifter ogsaa skulde indføres for denne Fart, men vil det Samme ikke kunne indtræde i anden Fart, hvad enten den er indenrigsk eller udenrigsk, hvad enten der er Tale om danske eller om fremmede Skibe? Jeg maa antage, at Regjeringen ligesaa let, som den er gaaet ind paa at udvide Lovforslaget til at skulle gjælde Landet udenfor Kjøbenhavn, ogsaa vil kunne bringes til at føre Loven tilbage til dens gamle Skikkelse. Dette vil ikke kunne finde nogen principiel Modstand hos Regjeringen; som jo oprindelig ikke har tænkt paa at give Loven denne Udvidelse. Jeg vil gaae endnu et Skridt videre og sige, at jeg selv overfor Kjøbenhavnerne ikke indseer Nødvendigheden af at beholde Vaterskouten; men jeg vil dog i den Henseende tildeels bøie mig for vedkommende Districts egen Interesse; udenfor Kjøbenhavn paastaaer jeg derimod, som sagt, at der ingen Trang er til Loven.

Tugen: Jeg skal være ganske enig med den ærede foregaaende Taler i, at Lovforslaget har været underkastet en omhyggelig og nøjagtig Drøftelse i det andet Thing, og jeg skal tillige være enig med ham i, at de Forandringer, der i det andet Thing bleve foretagne i Lovforslaget, saaledes som det der blev foreslået af Regjeringen, ingenlunde kunne siges at være heldige. Jeg skal nærmere sige, hvorfor det efter min Mening er saaledes. Vaterskout-

institutionen i Kjøbenhavn er, hvad der allerede fremgaaer af det hollandske Navn, en meget gammel Institution, og jeg troer, at den, dengang den blev oprettet her, har stiftet megen Nytte, og at denne Nytte maaskee endnu tildeels er tilstede. Den er gaaet ud fra den Forudsætning at tilsee, at de simple Matrosers og underordnede Søfolks Interesser bleve varetagne ved Forhyringscontracter; den er gaaet ud fra den Forudsætning, som paa mange Steder er rigtig, at Søfolk ere et flygtigt og letindigt Folkeskær, som kun forstaaer sig lidt paa Penge, hvilket følger ligesom af det bevægede og ofte farefulde Liv, de føre, og det, at de ofte maae see Døden i Dinene, bevirker, at Penge for dem har mindre Betydning. Vi vide ogsaa, at det er en almindelig Svaghed hos Søfolk, at de ikke kunne holde paa Penge. Det for Matrosen, at have Penge i Lommen, naar han gaaer ombord, synes ham at være Noget forkeert; han maa spendere disse Penge, og derfor kjober han endog Ting, som han slet ikke har Brug for. Altsaa Søfolk forstaae sig ikke paa Penge, og Staten har da maattet komme dem til Hjælp i deres Pengeforhold ved at indføre Vaterskoutinstitutionen i Kjøbenhavn, og det var maaskee paa den Tid meget hensigtsmæssigt. Søfolk have tildeels endnu disse Egenstaber, om end i en noget forandret Grad, men der er dog imellem dem mange gifte og ældre Søfolk, som vel forstaae sig paa Penge, og som kunne indgaae saadanne Forhyringscontracter, som der her er Tale om, uden at Noget behøver at træde op for at hjælpe dem dermed. Saaledes som Forholdet nu er med Vaterskoutinstitutionen, gaae Søfolk op hos Vaterskouten og faae deres Forhyringscontracter afsluttede, og naar de komme hjem igjen, bliver deres Afregning ogsaa udbetalt hos Vaterskouten, og Følgen deraf er, at mange Stridigheder og Uoverensstemmelser om mindre Punkter, som kunne være opkomne mellem Skipperne og Matroserne, blive udjævnedes der. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i, at Vaterskouten alene skulde paasee de overordnede Sømands Interesse; jeg troer, at han idetmindste her